

Carrer de Francesc Tarafa

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Francesc Tarafa, s/n.
Emplaçament A la zona d'eixample de Granollers
Alçada: 151

Coordenades:

Latitud: 41.611854294198
Longitud: 2.290506769467
UTM Est (X): 440886
UTM Nord (Y): 4606925

Classificació

Número de fitxa 08096 - 210
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Moltes de les cases antigues han estat enderrocades i substituïdes
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Descripció

Carrer de l'eixample granollerí, paral·lel a la carretera i al carrer de Girona. S'estén de sud a nord des del carrer de l'Enginyer fins al de l'Hospital, després de travessar la carretera de Girona / carrer de Francesc Ribas.

Hi predomina un tipus de casa construïda entre finals del segle XIX i el primer terç del XX. Habitatges majoritàriament d'obers, construïts entre mitgeres, de planta baixa, o de planta baixa i pis. N'hi ha que encara recorden una tipologia popular pagesa, al costat d'altres que presenten ja una estètica urbana. Els edificis que tenen alguna característica remarcable són:

Números SENARS: 83, 85, 95, 97.

Número PARELLS: 30-32, 70, 72-74 (can Carrasco), 78, 80, 98, 100 (edificis de tipologia tradicional urbana de planta baixa).

Història

L'eixample de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic Camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

Francesc Tarafa, natural de Granollers, va ser canonge de la catedral de Barcelona i historiador del segle XVI. Segons Amador GARRELL (1960), El carrer que porta el seu nom era, al començament del segle XX, un lloc de poques cases i moltes eixides. És a dir, petits nuclis de cases amb tàpies que protegien les eixides de les cases del carrer Prim. En els darrers anys, alguns dels edificis han estat reformats o substituïts.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986b). "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, Granollers: Servei Municipal de Cultura, pp. 65-76.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

